

C. SANTOS
LA MÚSICA CATALANA
Agost, 1975

Al parlar de música d'autor catalana cal fer-ho tenint en compte els condicionaments ideològics i polítics que, des de 1939 fins ara, han determinat la situació actual del fet cultural a Catalunya.

La dificultat de decodificació i lectura, implícita al llenguatge musical i a la precarietat d'una infraestructura de supervivència, fa que no es pugui parlar de la catalanitat de la nostra música.

L'apellació a la classe petit burgesa, de la que es nodreixen els sectors musicals durant tot aquest període d'anormalitat, ha situat la música lluny d'una autèntica incidència i per tant, al marge del procés reivindicatiu que caracteritza altres pràctiques artístiques amb una concepció de la cultura estretament lligada a la nostra realitat.

Per altre part, dins d'aquest procés ineludible de normalització de la nostra cultura, cal veure quin és el paper que pot jugar la pràctica musical com a vehicle de producció ideològica, abandonant a partir d'ara, actituds i plantejaments anacrònics i que en definitiva responen, directa o indirectament, a uns interessos determinats de classe.

Tots sabem, en l'ambient musical, quina és la situació dels centres d'ensenyament, els problemes del pluriempleu en el camp professional, la manca d'un sindicat representatiu, la centralització de la política musical, política musical dirigida i orientada a operacions de prestigi, divulgació i manipulació de la música, manca de projecció a l'estranger, manca de treballs teòrics i d'investigació, manca d'un estatus social com a músic professional, manca d'informació, i de estudis sobre la música a la Universitat, promoció del vedetisme. Concepció mítica i elitista de l'acte musical....

Parlar de la música al nostre país és parlar d'unes individualitats més o menys ben instal·lades, i al servei d'un grup social determinat que malgrat la seva integració a les estructures capitalistes dominants, no és suficientment fort ni representativa com a promoció dels nostres artistes dins o fora del país.

La música, com tota la producció artística, està inscrita en el quadre de les relacions que configuren una determinada forma d'organització social amb les contradiccions que li són pròpies.

S'imposa un treball d'anàlisi i crítica del mitjà, des de la sobre-estructura musical fins les coordenades històriques que la generen, tenint en compte tots els elements que intervenen en el fet musical.

En les actuals circumstàncies no ens hem de sorprendre de l'ampli ressò popular que ha trobat el llançament d'una convocatòria per a la realització d'un Congrés de Cultura Catalana. Congrés que solament pren sentit i s'explica, partint del context polític on s'ha desenvolupat, i no amb la finalitat de celebrar actes culturals per a privilegiats sinó

com un procés qu'englobi a tothom en el marc de la nostre collectivitat. En els mitjans culturals s'imposa com una necessitat donada.... "la consciència d'anormalitat en què es desenrotlla, des de fa més de trenta-cinc anys, aquesta cultura, i el problema profund d'identitat individual i col.lectiva que planteja al poble català la manca de coneixements i seguretats elementals sobre la història i l'àmbit geogràfic propis; sobre la pròpia entitat nacional...."com diuen els textos de treball per a la realització d'aquest Congrés de Cultura. Continuant les citacions... "En el pla general... caldria arribar des del punt de partida de l'establiment de l'estat actual de la cultura catalana, a unes conclusions de cara al futur. Dins cada àmbit concret, caldria establir, doncs, en primer lloc els defectes d'estructura i les llacunes que una situació anormal ha provocat en cada àmbit de la cultura catalana. En segon lloc, caldria definir les línies d'actuació que reparant aquells defectes i aquelles llacunes, marquessin el canvi de la normalització cultural dins el marc de llibertat d'una societat catalana democràtica.

Els que ens movem, i treballem, en els sectors musicals hem d'ésser capaços de trobar, en el marc amplíssim que ofereix el Congrés de Cultura Catalana, el lloc adequat que ens permeti sortir de la inèrcia que estem arrosegant i sintonitzar, així, amb els altres sectors en el treball de reflexió en profunditat, dins el pla general, i sobre la nostra problemàtica concreta: el fet musical com a vehicle de producció ideològica, l'estreta inter-relació amb totes les pràctiques socials, i la seva funció en aquest moment històric.

Agost 1975